

Být, či nebýt: Nálada se mění i v USA. Nejen Kissinger, teď také NYT. Nejde o Ukrajinu, ale nastolení NWO. Zelenský už Západ unavuje. Jak zabránit světové válce? Mír má ještě šanci

28. 5. 2022

EDUARD CHMELÁR vysvětluje, že k válce proti Rusku Západ směřoval od rozpadu SSSR a klade si otázku, zda mezinárodní společenství chce vůbec hledat mírové řešení ukrajinského konfliktu, nebo se smiřuje s nutností apokalyptické jaderné Třetí světové války

Přibližně ve stejné době, kdy se pět kongresmanů z USA agresivně a arogantně domáhalo, aby ze slovenského Facebooku stáhli „proruské aktéry“, vyšel 19. května v deníku amerických jestřábů (New York Times) ve smyslu této logiky „proruský“ komentář, který vyjadřuje znepokojení nad tím, že válka na Ukrajině se komplikuje, že náklady jsou příliš vysoké a že prezident Biden by měl zodpovědět řadu otázek.

Vlivné noviny varují, že současný vývoj představuje vážné nebezpečí, že přeroste do otevřené války s Ruskem, což rozhodně není v zájmu Spojených států (dodejme: už vůbec ne v zájmu Slovenska a Česka o zbytku planety ani nemluvě). New York Times překvapivě poprvé připouští možnost vyjednání míru a ptají se Bílého domu, co že je vlastně cílem válečné americké strategie. Destabilizovat Rusko? Natrvalo ho oslabit? Přivést Putina před soud pro válečné zločiny? Co vlastně?

Čtete ZDE: Už není pochyb: NATO pod vedením USA vyhlásilo Rusku válku. Osm roků příprav. Britové již otevřeně: Napadneme teď ruské vnitrozemí ukrajinskými rukama. Donutí ti šílenci Putina použít jaderné zbraně? Lze ještě odvrátit katastrofu?

Deník konstatuje, že bojovná prohlášení Washingtonu sice burcují k podpoře Ukrajiny, nijak však nepřispívají k jednáním. Je podle něj nezbytné, aby vláda v Kyjevě realisticky zhodnotila, co je v této situaci ještě únosné, kolik ničení může ještě Ukrajina vydržet a kdy bude nezbytné přistoupit k vyjednání míru - i když bude vyžadovat z ukrajinské strany bolestivá rozhodnutí zahrnující i kompromisy v územních otázkách. Proto prý by měl dát prezident Biden svému ukrajinskému protějšku Zelenskému jednoznačně najevo, že množství zbraní, peněz a politické podpory USA má své hranice.

Zelenského vydírání začíná Západ unavovat

Je šokující, ale vlastně příznačné, že takový významný text se v našich médiích (která jinak citují NYT skoro denně) vůbec neobjevil. Přitom právě New York Times Ukrajinu ve vedení války dosud vášnivě podporoval. Může to znamenat dvě věci: Za prvé, pád Mariupolu má mnohem větší vojenský význam, než se oficiálně přiznává. A za druhé, stále více insiderů (expertů) si uvědomuje to, co tvrdíme od začátku. Tento konflikt nelze vyhrát vojensky.

Ukrajincům nestačí ani to, že Spojené státy jim už poskytly zbraně v hodnotě ročního vojenského rozpočtu Ruska. Není prostě nadále možné, aby ukrajinský prezident Ukrajiny donekonečna vydíral Západ mafiánským způsobem ve stylu „my vedeme válku, vy nám ji zaplatíte“.

Volodymyr Zelenskyj svojí každodenní změnou názorů nejeví známky smyslu pro realitu a bylo jen otázkou času, kdy jeho výhrůžky začnou Západ unavovat.

Čtěte ZDE: Je to stále blíže: Válka Západu proti Rusku jde do obřích rozměrů. Kdy Rusko odpoví drtivým protiútokem? Rand Paul zablokoval 40 miliard. Brzy ne jen zbraně, ale i vojáci NATO. Fiala z nás dělá cíl. Chceme to?

Kissinger vs. Mikloš

K hlasům požadujícím zastavení války se tento týden přidal i nestor světové diplomacie Henry Kissinger. Zatímco Volodymyr Zelenskyj k účastníkům Světového ekonomického fóra v Davosu promluvil již tradičně bojovným projevem, ve kterém tvrdil, že s Putinem není možná diskuse, Kissinger ho ze stejného místa vyzval, aby naopak s Moskvou jednal.

Naznačil přitom, že minimálně Krym už nezachrání, ale je to pořád lepší než riskovat, že Rusko vytvoří pevné spojení s Čínou – až to by byla skutečná katastrofa pro Západ. Kissingerův pohled není překvapivý, vždy byl představitelem realistické školy mezinárodních vztahů, která sledovala především stabilitu.

Co už šokuje mnohem víc, je stanovisko poradce slovenské prezidentky Ivana Mikloše, který se pro portál Euractiv vyjádřil, že Ukrajina musí Rusko porazit a vzít si všechno zpátky. Doslova řekl, že „Ukrajinci budou muset útočit“. Novináři by měli od Zuzany Čaputové vyžadovat odpověď, zda je tento návrh útočné války oficiálním názorem Slovenské republiky.

Protože toto je naprosto šílená představa řešení konfliktu. Víme však, že právě takto váleční štváči na Slovensku (v Česku a Polsku) uvažují. Není to tak dávno, co šéfredaktor časopisu Týden Štefan Hríb v úvodníku vyzýval, abychom se nebáli jít s Ruskem do jaderné války.

Čtěte ZDE: Fronta v pohybu: Kotel u Severodoněcka se uzavírá. Čeká elitní kyjevské jednotky osud nácků z Mariupolu? Ukrajina se stává polskou kolonií. Fialova vláda vydává válečné protektorátní vyhlášky. Vede nás na jatka. Zeptala se, zda to chceme?

Nejde o Ukrajinu, ale o Nový světový řád

Spousta lidí, kteří stojí na straně Ukrajiny, má problém emocionálně zpracovat návrh, aby Kyjev vyjednal s Moskvou mír. Podle nich je přece Rusko agresor a Ukrajina brání své území. Problém je, že tito lidé dosud nepochopili (přesněji řečeno nechtějí pochopit), že v tomto konfliktu ve skutečnosti o Ukrajinu nejde.

Primárně jde o prosazení Nového světového řádu. Toto nepochopení vychází z klasického argumentačního klamu *reductio ad Hitlerum*, kdy se odvádí pozornost od problému na základě analogie s nacismem.

Reductio ad Hitlerum se dosud propagandisticky uplatňovalo vždy, když bylo před válkou třeba demonizovat nepřítele. A tak byl již „novým Hitlerem“ Slobodan Milošević, Usáma bin Ládín, Saddám Husajn, Baššár Asad, Muammar Kaddáfí a mnozí další. Putin samozřejmě není novým Hitlerem. Pokud bychom měli současnou situaci k něčemu přirovnat (pokud vůbec), podobala by se spíše příčinám vypuknutí první, než druhé světové války.

Když vrchní velitel Spojeneckých sil maršál Ferdinand Foch viděl na jaře 1919 poprvé návrh Versailleské smlouvy, vybuchl: "Toto není mír, ale příměří!" Foch tím reagoval hlavně na to, že vyloučení poraženého Německa ze systému evropské bezpečnosti nejenže neodpovídalo jeho mocenskému potenciálu, ale ani představám německých elit o místě jejich země ve světě. Výsledek známe. Německo se vyvíjelo izolovaně do podoby frustrované agresivní velmoci, která při první příležitosti začala usilovat o změnu poválečného uspořádání vydíráním a později vojenskou silou. Podobnou chybu udělal Západ po skončení studené války.

Čtete ZDE: Nový světový řád: Vyhozen dveřmi, tlačí se oknem. Zástupná válka USA proti Rusku na Ukrajině. Začal ji Kyjev, nikoli Moskva. Podle amerických not veselé k sebevraždě. Nová kolonizace Evropy. Pokud budeme ještě vůbec existovat

Třicetileté příměří

Francouzský revolucionář Louis de Saint-Just varoval, že pokud uděláte revoluci jen částečně, kopete si vlastní hrob. Západ pochopil rok 1989 ne jako výzvu ke své všeobecné revizi, ale jako vítězství nad Východem - a podle toho se k němu začal i chovat. Jak k dobytým koloniím, které se mu musejí přizpůsobit. Změna se očekávala jen od Východu. Západ nepochopil, že se především musí změnit on sám.

Výsledkem nebyla revoluce, ale pouze nepovedený pokus o restauraci kapitalismu. Přestože zpočátku byly pokusy vybudovat novou bezpečnostní architekturu bez vojenských bloků (Pařížská charta pro novou Evropu z roku 1990), z tohoto směřování se rychle upustilo. Je třeba přiznat, že jako první na to začalo tlačit Polsko, ne USA.

Přestože pro rozšiřování NATO nebyly v době po pádu sovětského impéria žádné strategické ani morální důvody, Wałęsa a brzy i Havel začali naléhat na co nejrychlejší přijetí do aliance (navzdory slibům USA, že výměnou za souhlas s německým sjednocením se NATO na východ rozšiřovat nebude). I proto o opak zprvu usiloval Clintonův ministr obrany William Perry, pro kterého byla prioritou dohoda s Ruskem na odzbrojení. Kdybychom na toto chování měli aplikovat filozofii maršála Focha, museli bychom konstatovat, že Wałęsa a Havel usilovali jen o příměří, zatímco Perry chtěl dosažení skutečného míru s Ruskem.

Čtete: Další vyzbrojování Ukrajiny západními vládami: Perpetuum mobile. Po farma byznysu teď zbohatnou zbrojovky. Vše zaplatíme svou chudobou. I arogantní komik chce další desítky miliard. Je už západní veřejnost zcela v komatu?

Putinova trpělivost narazila na své hranice

Mezníkem, který rozhodl, kam se to celé bude ubírat, byl rok 1999. Tehdy, navzdory slibům, byly tři středoevropské státy přijaty do NATO. A severoatlantická aliance okamžitě bombardovala Jugoslávii. Překročení všech norem mezinárodního práva potvrdilo novou vojenskou doktrínou, v níž si NATO přisvojilo právo zaútočit kde chce, a jakýmikoli prostředky bude chtít.

Clintonův nástupce George Bush pak přistoupil k demontáži odzbrojovací architektury mezi USA a Ruskem (jednostranným vypovězením smlouvy o antibalistických raketách). Naplánoval systém protiraketové obrany namířené proti Rusku, vpadl do Iráku a rozšířil NATO o další státy - dokonce včetně tří bývalých sovětských republik.

Putin měl dlouho trpělivost. Reagoval několika návrhy na spolupráci a urovnání vztahů, v tažení proti Afghánistánu Bushovi dokonce logisticky pomáhal. Až po totálním neúspěchu přimět Západ, aby bral Rusko jako rovnocenného partnera, vystoupil v roce 2007 na Mnichovské bezpečnostní konferenci s historickým projevem, který si západní stratégové úmyslně přečetli úplně špatně. Výsledkem je to, co právě žijeme.

Čtěte ZDE: Je to ještě jinak: Útok USA na Rusko skrze kyjevský režim je jen zástěrka. Cílem je zkáza ekonomiky a hlad ve světě – včetně Západu. Že to nedává smysl? Pro trockistické šílence, kteří ovládli Washington, ano. To je ten Velký reset!

Třetí světová válka je možná

Kdo nechápe tyto souvislosti, nemůže porozumět ani podstatě současného konfliktu. Ti, kdo si myslí, že stačí, aby se ruská armáda stáhla, nebo aby někdo odstranil Putina – tak jsou buď zoufale naivní nebo vědomě lžou.

Rusko se odstraněním Putina nezmění (a pokud, tak k horšímu). Rusko by se mohlo změnit jen odstraněním západního kořistnického a mafiánského systému, který je pevnou součástí globálního kapitalismu. Ale o to na Západě nikomu nejde. Tuto válku nikdo tak moc nepotřeboval jako Spojené státy. A my jsme si zvolili tu nejhorší možnou reakci: zbrojení a na něj navázané hromadění kapitálu. Klasická fašistická odpověď na krizi.

Když jsem před dvěma desetiletími – při demontáži dosavadního světového řádu americkými imperiálními válkami – varoval, že otázkou už není zda, ale pouze kdy vypukne nový globální konflikt, byl jsem jen osamělým hlasem. Dnes už možnost třetí světové války otevřeně připouštějí také generální tajemník OSN, papež i finanční spekulant George Soros, který se obává, že civilizace ji nepřežije.

Čtěte ZDE: Texasan na Donbasu: Tahle válka je pořád tak trochu „jako“. Rusko zatím postupuje „jemně“. Válka ekonomická pro Západ skončí katastrofou. Zvrhne se v jadernou? Odvaha, pravda a solidarita – toho se USA a NATO dnes bojí nejvíce

Pochodujeme v horečce k našemu zániku?

Chceme-li zastavit válku na Ukrajině, chceme-li zabránit tomu, aby se stala Sarajevem 21. století, musí se do toho diplomaticky vložit především velmoci. Spojené státy však dosud neudělaly vůbec nic, nevyvinuly žádnou diplomatickou iniciativu (a dnes je už za to kritizuje i "bidenovský" NYT). A bruselští lídři? Nepřišli s žádným návrhem. Jen namyšleně opakují mantru, že Evropská unie je mírový projekt, její činy se ovšem v této krizi jeví jako pravý opak.

Jediný mírový plán hodný toho označení představila zatím pouze Itálie. A ačkoli je poměrně realistický, Brusel ho pouze chladně „vzal na vědomí“. S tím, že prý podmínky si musí určit Ukrajina. No a Kyjev ho rovnou odmítl, že na něj ještě není čas. Musí to být však především diplomacie USA, EU a Číny, která má šanci na mírová jednání.

Vyjednaný mír nemusí znamenat kapitulaci Kyjeva, právě naopak. Dobře vyjednaný mír s garancemi velmocí může přinést jak Ukrajině, tak Rusku skutečné bezpečnostní záruky. Které z velmocí ale reálně jde o mír? Samá prázdná slova, ale nikdo nepracuje na jeho šanci.

01.06.22 11:30

Být, či nebýt: Nálada se mění i v USA. Nejen Kissinger, teď také NYT. Nejde o Ukrajinu, ale nastolení NWO. Zelenský už Západ...

Co dělá za této situace slovenská diplomacie (o české raději ani nemluvíme, žádná neexistuje, pozn. PP)? Jak naplňuje a rozvíjí papežovo přání z jeho zářijové návštěvy Bratislavy, aby bylo Slovensko poselstvím míru v srdci Evropy?

Jsme opravdu ztracenou civilizací, která v horečce pochoduje vstříc svému zániku?